

HÍVOM A CSALÁDOKAT

Februári levél

Kedves családjaink!

Kedves házas- és családcsoportok a plébániákon, egyesületekben, mozgalmakban és mindenütt!

Február a farsang, a bálók időszaka. Éljük meg a *keresztény életörömet* a táncban, a bálokon, az ünnepi szórakozásban, és használjuk fel ezeket az alkalmakat az emberi kapcsolatok építéséhez, a generációk közötti összhang megteremtéséhez. Ne feledjük, akkor is Krisztushoz tartozunk, amikor szórakozunk, táncolunk, mulatságokon veszünk részt.

A *keresztény életöröm* a lét, a jelen és a jövő, valamint a végső dolgok, az élet távlata iránti bizalomból adódik. A lét maga öröm. „*Ah, élni, élni: mily édes, mi szép!*” kiált fel Éva Madách Tragédiájában.

Az élet örömet beárnyékolhatja a bizonytalan jövőtől, az élet elmúlásától, a haláltól való félelem. A keresztény ember tudatában van annak, hogy az egész teremtett világ, s benne minden ember léte Isten szüntelenül megújuló ajándéka. „*A teremtés után Isten nem hagyja magára a teremtést. Nemcsak léte és létezését ad neki, hanem minden pillanatban megőrzi a "létben", megadja neki a működés lehetőségét, és céljába vezeti. A Teremtőtől való ezen feltétel nélküli függés elismerése a bölcsesség és szabadság, az öröm és bizalom forrása* (KEK 301).

A jelen a végtelenül szerető Isten ajándéka, jövőnk is az ő kezében van. Az örömteli életért azonban nekünk is tennünk kell: szeretnünk kell, hiszen aki szeret, és akit viszontszeretnek, az él igazán örömben.

Az örömet megélni, ünnepelve múlatni az időt jó dolog. Ilyenkor ugyanis olyasmit teszünk, amit az állandó hasznosságra, haszon hajtására törekvő ember feleslegesnek, szűkre szabott életünk idejének elpazarlásaként értelmez. Pedig amikor időt „pazarolunk” egymásra, mintegy kilépünk a jelenből, az idő szorításából, már-már az örökkévalóság dimenziójába emelkedünk. Akik együtt szórakoznak, erősítik egységüket, mélyítik barátságukat, örülnek egymásnak, egymás létének, megélik a lét örömet. Fedezzük fel az ilyen alkalmakban rejlő lehetőségeket a generációk közötti összhang erősítésére!

Mennyivel gazdagabb a közösségben megélt öröm, mint a magányban! A jól sikerült együttlétek, alkalmak segítenek minket abban, hogy megtapasztaljuk és elmélyítsük a másik és önmagunk léte fölötti örömet. A szerető közösségben jelen van az életöröm. A magával eltelt, a többiek fölé emelkedni akaró ember nem él örömben. Jézustól sem állt távol a közösségben megélt öröm, lakodalomban vett részt, odaült ünnepi asztalokhoz, sőt a végső beteljesedés örömet is a lakoma képével érzékelteti, ellenségei még vádolták is emiatt: „*Íme, falánk és borissza ember, a vámszedők és bűnösök barátja!*” (Lk 7, 34).

Ahhoz, hogy ünnepi, örömteli alkalmak jöjjenek létre, erőfeszítésre, legtöbbször személyes áldozatokra van szükség. Ám egy-egy multság előkészítése, a részletek kidolgozása, az ünnepi ételek-italok elővarázslása maga is öröm. Már előre örülünk annak, hogy milyen örömet fogunk okozni a többieknek. Az igazi öröm az a boldogság, ami mások arcáról ragyog vissza ránk. Aki csak magában akar szórakozni, csak magának akar örömet

szerezni, magát akarja szórakoztatni, az hamarosan csalódni fog, ráun a mulatságra és nem lesz boldog. De vajon azok, akik párosan, vagy társasággal érkeznek a mulatságra, észreveszik-e a magányosokat, felkarolják-e a „petrezselymet árulókat”?

Vegyük észre, hogy a farsangi multság is szerves tartozéka lehet keresztény életünknek mind a családban, mind közösségeinkben. A páros, vagy egyéni önzés eltorzítja az ünnepet, összetöri örömet. Pénzért nem lehet örömet venni, nem lehet barátokra szert tenni, a pénzért működő szórakoztató ipar nem tud oly mértékben örömet okozni, mint a családi, baráti közösség. Akik csak az anyagi haszonra törekedve csalogatják be a szórakozni vágyót, eladják portékájukat, de csak utánzatot tudnak nyújtani, nem tudják kellő tartalommal megtölteni a szórakozást. Hamis, sőt veszélyes az öröm és a vidámság, ha kiszakad a családból, a baráti körből, a közösségből.

Bátran keressünk alkalmat igazi farsangi szórakozásra és szórakoztatásra. Találjuk meg, hogy kinek és kivel rendezhetünk farsangi multságot. Legyünk bátrak, találékonyak a formák megválasztásában. Ne törekedjünk arra, hogy minél pompásabb, fényesebb ünnepet rendezzünk, ne a nagyvonalú szponzort keressük, építsünk inkább a saját közösségünk ötleteire, erőfeszítésére, arra az örömszerző munkára, amit mi magunk, családdal, társainkkal vállalunk a többiekért. Azok tudnak nagyszerű piknikeket, „batyus bálakat” rendezni, akiben igaz felebaráti szeretet él. Már a szervezés-előkészítés során is bőven adódik alkalom a mérsékletesség, igazságosság és türelem erényeinek gyakorlására, magán a multságon meg sor kerülhet a józanság, az önmegtagadás és a hűség erényeinek próbájára. *„Az emberi erények ... a hit és az értelem szerint szabályozzák cselekedeteinket, rendezik szenvedélyeinket és cselekvésmódunkat. Az erények könnyedséget, önuralmat és örömet biztosítanak az erkölcsileg jó élethez”* (KEK 1804).

Családjainkban, közösségeinkben elevenítsük fel a múlt emlékezetes farsangjait, báljait. Bizonyára előkerül egy-egy nevezetes este története, melyen sorsdöntő találkozások, nagy elhatározások születtek, életre szóló barátságok, sőt házasságok vették kezdetüket. Milyen volt ekkor az együttlét formai kerete? Mi volt a program? Használni tudjuk-e ezeket a tapasztalatokat mostani terveink megvalósításakor? Hogyan szervezték akkor az előkészítést és az összecsomagolást, a rendrakást? Vajon tudunk-e ügyesebbek lenni elődeinknél? Sikerült-e a magára maradtakat, a magányosokat bevonni a szórakozásba? Van-e erre most „stratégiánk”?

Munkálkodjunk a szórakozás kultúrájának elmélyítésén! A szép farsangi események nem ronthatják ízlésünket, egészségünket, de még hallásunkat sem, mert kultúráltak és összhangban vannak a formai és tartalmi elemek. A szórakozás kulturáltsága nagyban hozzájárul az öröm, a boldogság kibontakozásához!

Beszélgessetek, gondolkozzatok és legyetek mindennapjaitokban a keresztény életöröm jelévé!

Bíró László
a MKPK családreferens püspöke
a Magyar Katolikus Családegylet elnöke